

telse nogle negative virkninger, og det har nogle positive virkninger.

På positivsiden tæller bl.a., at vi synes, det er godt, at der nu bliver mulighed for, at man kan nøjes med et krav om 20 pct. ejerskab for at kunne modtage YL-lån, for det giver jo mulighed for, at man kan oprette andelsbrug. Vi ser det som en god ting, hvis man kunne nå hen til det.

Vi finder også, at det er udmærket – vi kan se, det står i bemærkningerne – at økologiske jordbrug vil blive hørt i forbindelse med det udvalg, landbrugsministeren har nedsat, og at de overvejelser, de dér kommer ind i, vil komme til at indgå i eventuelle ændringsforslag til dette lovforslag, finder vi også er udmærket.

Der kan være noget med beløbsstørrelsen, vi ikke er så glade for, men vi vil gå ind i udvalgsbehandlingen med interesse, og så vil vi tage stilling til sagen, når vi ser, hvad resultatet bliver.

Der er dog et enkelt område, jeg godt lige vil gøre et par bemærkninger til. Vi finder, at det område, der vedrører ægtefællekaution, er ret bemærkelsesværdigt, for oversat til dansk står der jo reelt: Pantsæt din kone, så får du statsgaranti! Det er måske sådan en lidt speciel form for politik at begynde at føre; for mig er den helt ny. Jeg har sådan forsøgt at grave lidt i, om der skulle være andre områder, som der gives statsgaranti på, hvor man har en lignende fremgangsmåde.

Vi er enige i, at for så vidt angår den, der modtager lånet og garantien, er det klart nok, at staten kan have lov til at trække i hans løn – vi beholder det gamle kønsrollemønster og siger: hans løn – men at en ægtefælle eller en samlever, som måske overhovedet ikke er på gården og måske har været derfra i adskillige år, når det går galt, skulle forskrive sig til i al fremtid at erlægge en del af sin løn, fordi man på et tidspunkt har fået en statsgaranti, det finder jeg altså godt nok er en lidt besynderlig fremgangsmåde.

Jeg vil godt bede landbrugsministeren om enten her, hvis han kan, eller i udvalget at opridse, hvor mange andre steder man anvender den form, når man giver statsgaranti. Jeg har altså ikke kunnet finde nogen, for det, det handler om, er jo løntrækket og ikke det, at man er selvskyldnerkautionist. Det er vi ikke ukendte med, men det, at man må gå direkte ind og trække i lønnen forud for alle andre kreditorer, er en ny fremgangsmåde, så vidt jeg kan se, og jeg vil så gerne have belyst lidt nærmere, hvad der ligger i det.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg må hellere starte med at sige, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte dette lovforslag. Nu har vi været ret positive over for de to foregående, og det bliver ikke ved at gå.

For det første kan vi ikke støtte forslaget, fordi vi generelt mener, det er grundlæggende forkert, at nogle bestemte personer og erhverv skal tilgodeses med specielle regler om statsgaranti og ydelsestilskud. Det er generelt usundt, at nogle erhverv tilsyneladende kun kan etablere sig, hvis staten skal give særtilskud.

For det andet mener vi, det er et symbol på, at der er noget galt i vores samfund, og at de regler og muligheder, vi har for vort landbrug, er forkerte og for snævre. Jeg vil da også nævne, at det vel egentlig også er imod EF-reglerne og de intentioner, der var i GATT-aftalerne om, at vi skulle have mere fri konkurrence. Man kan ikke just sige, at der bliver en øget fri konkurrence ved, at der bliver givet statstilskud.

Fremskridtspartiet mener, at det er og bliver grundlæggende forkert, at vi har så dårlige opsparringsmuligheder også for landmænd, at det næsten er umuligt at lave et generationsskifte og købe en gård. Vi vil meget, meget gerne være med til at stille ændringsforslag om, at det bliver nemmere og bedre at spare op til eget erhverv både for landmænd og for andre, for vi er altså overhovedet ikke imod, at yngre landmænd kan etablere sig og heller ikke, at andre erhvervsdrivende kan etablere sig; det er faktisk det, det hele drejer sig om her i samfundet. Men vi er altså imod, at der laves særordninger for specielle grupper, og derfor vil vi hellere være med til at fjerne årsagerne til, at et flertal herinde mener, det er nødvendigt at lave sådan nogle specialordninger, for at en landmand kan etablere sig.

Vi vil være med til f.eks. at afskaffe jordskatter og andre tyngende byrder på landbruget. Der er jo ikke meget ved at hive penge ind med den ene hånd og dele dem ud med den anden hånd. Vi ved, at der smutter en 30-40 pct. i administration, når man bruger den metode, og derfor er vi velvilligt indstillet over for alle mulige forslag, der kan være med til at lette landbrugets muligheder fremover.

Vi er altså imod lovforslaget som sådan, og hvis vi skal hjælpe landmændene og særlig de yngre landmænd, er vi villige til det, men det skal være på andre præmisser, således at det bliver nemmere og bedre at spare op, og at man f.eks. afskaffer jordskatterne.